

Novinarska konferenca: Evropsko srečanje mladih v Ljubljani

Ljubljana, 29. 12. 2023

(SL)

Brat Matthew, prior Taizéjske skupnosti

Mladi iz Slovenije se že vrsto let v velikem številu udeležujejo evropskih srečanj, ki jih pripravlja naša taizéjska skupnost. Z velikim veseljem smo sprejeli povabilo Slovenske škofovske konference v tesnem sodelovanju z ljubljansko nadškofijo, ob podpori Evangeličanske cerkve augsburške veroizpovedi v Sloveniji in v povezavi s Srbsko pravoslavno in Makedonsko pravoslavno cerkvijo ter različnimi drugimi krščanskimi skupnostmi v mestu.

46. evropsko srečanje mladih je del romanja zaupanja na Zemlji, ki ga je konec sedemdesetih let prejšnjega stoletja začel brat Roger, ustanovitelj naše skupnosti. Namen teh srečanj je zbrati mlade, predvsem iz Evrope, in jim omogočiti, da izkusijo tako življenje Cerkev v mestnem okolju kot gostoljubje lokalnih skupnosti. To znamenje edinosti in sprave, ki ga srečanje predstavlja v našem evropskem kontekstu, izraža hrepenenje mnogih mladih, saj prihajajo iz različnih narodov in cerkvenih okolij.

Pismo 2024, ki ga bomo uporabljali za srečanja v Taizéju in drugod leta 2024, nosi naslov "Skupaj na poti". Razmišljanja v njem predstavljajo načrt poti, ki se začne s "Poslušanjem" in konča s "Skupno potjo v današnjem svetu". Tudi na srečanju v Ljubljani bo to pismo predstavljalo podlago za srečanja v župnijah gostiteljicah ter pri večernih molitvenih bogoslužjih. Pismo odpira vprašanja o pomenu poslušanja, o potovanju z Jezusom, ki ni nikogar izključeval, o tem, da smo dovolj ponižni, da ne želimo vsiljevati svojih idealov, in o tem, kako se lahko pri narodih, ki so bili izkoriščani in ponižani, trpljenje prenaša skozi generacije.

Zaključni se z vprašanjem »Si bomo kot kvas, vmešan v moko (Mt 13,33) – čeprav s skromnimi sredstvi in čeprav se morda počutimo majhne – upali znova stopiti na pot, ne sami, ampak z drugimi, vzajemno bogatejši, ko bomo na poti skupaj?« V tem pogledu se v ekumenskem kontekstu zelo ujema s sinodalnim procesom v Katoliški cerkvi.

Mojca Šimenc, generalna tajnica SŠK

Vsako romanje mladih je vir prenove, ne le za mlade, ampak tudi za kraj, v katerega pridejo in za ljudi, ki jih sprejmejo. V času prijav se že porajajo sadovi krščanske gostoljubnosti; srca ljudi se v pričakovanju odpirajo za mlade romarje; lokalni viri so se aktivirali za sprejem. Ljudje so premagali strah pred novim; v lastnih srcih in v svoji okolici so premagali predsodke o tujcih. Pogled vere in beseda evangelija jim je pri tem bila v pomoč.

Prav tako smo v času pred romanjem srečali in spoznali pripravljajalno skupino. Ob tem smo začutili, da je duh Taizéja v svojem bistvu ekumenski. Ta duh povezuje krščanske vernike iz različnih cerkva, ki verujejo v Boga Očeta, Jezusa Kristusa in Svetega Duha.

Celoten proces priprave pa je tudi pokazal, kako naj bi v konkretnosti uresničevali zamisel sinodalnosti. Morda predvsem v tistem delu sinodalne poti, ki govori o Cerkvi kot skupnosti, ki je na poti in poklicana, da prinaša veselo sporočilo evangelija. Mi vsi, kot pravi papež Francišek, lahko postanemo potujoča Cerkev, skupnost misijonarskih učencev, ki naredijo prvi korak, se vključijo, spremljajo, obrodijo sad in praznujejo (EG 24).

To je sad, ki ga je čas priprav prinesel Cerkvi v Sloveniji. Prvi korak, pobuda za srečanje, se je zgodila. Gostitelji in mladi so se vključili. Taizéjska skupnost in njihovi sodelavci spremljajo dogodek. V molitvenih srečanjih bomo praznovali veselje, da smo skupaj in da je Bog med nami. Sadovi tega veselja se bodo razlivali nad mesto Ljubljano in nad vso Slovenijo, po vrnitvi pa nad vso Evropo.

Anamarija Jemec, vodja pripravljajalne ekipe na župniji Zadobrova

Ob novici, da bo Evropsko srečanje mladih potekalo v Ljubljani, sem se najprej veselila obujanja spominov in poznanstev, saj sem se praktično celo mladost udeleževala poletnih srečanj mladih v Taizéju. Tam sem spoznala tudi svojega moža. Odkar sva župljana župnije Zadobrova, doživljava gostoljubnost, srčnost, zavzetost in pomirjujočo povezanost župljanov.

Od letošnjega avgusta se vse to odraža še močneje, saj so Sneberje, od koder smo doma, prizadele poplave. Na pomoč je priskočilo mnogo ljudi, odprta srca in roke smo srečevali na vsakem koraku. Novo bivališče, v katerem smo z družino zaradi obnove še sedaj, so nam ponudili prav sožupljani. Zbrali so prispevke, pomagali so s čiščenjem in pospravljanjem in obnovitvenimi deli.

Ko so se začele intenzivnejše priprave na taizéjsko srečanje, me prvotno navdušenje ni minilo, vseeno pa si nisem mogla predstavljati, kako se bodo župljani odzvali. Lahko sem računala na njihovo odprtost in poznavanje taizéjskih spevov in molitev, vendar je povsem nekaj drugega ponuditi svoj dom oz. se odpovedati načrtom za praznovanje novega leta. Vesela sem bila mladih, ki so se mi z zanosom pridružili pri oznanjevanju in navduševanju nad gostiteljstvom. Predvsem zato, ker sama nisem mogla biti prvi zgled, saj naš dom še ni obnovljen do te mere, da bi lahko sprejel taizéjske romarje. Sprva skromen odziv pa se je kmalu začel širiti in navduševati še ostale. Romarje bodo tako sprejeli še tisti, ki so svoje prostore že ponudili nam, poplavljenecem.

Stiska povezuje in dela ljudi močnejše, hkrati pa tudi bolj občutljivega za sočloveka. Zaradi nedavne izkušnje stiske je naša mala župnija lahko tako hitro in tako široko odprla vrata taizéjskim romarjem.

Maja Lampret, direktorica Zavoda za kulturo in turizem Prijetno domače Ivančna Gorica

V Sloveniji imamo izjemno čebelarstvo dediščino, naj omenim AŽ panje, panjske končnice, čebelnjake, kranjsko čebelo, od tu izhaja Svetovni dan čebel, čebelarstvo v Sloveniji kot način življenja je vpisano na UNESCO-v seznam nesnovne kulturne dediščine in še bi lahko naštevala. Smo dežela z največ čebelarji na prebivalca, kjer se sme čebelariti le z kranjsko čebelo ali sivko, kot ji radi rečemo. Čebelarjenje uči odgovornosti, delavnosti, vztrajnosti in ne nazadnje tudi ljubezni ter skrbi za naravo, ki nas obdaja.

Čebela je žlahtna spremljevalka slovenske kulture in svetel zgled urejene skupnosti in sodelovanja. Pravila, ki veljajo v čebeljih družinah, so spoštovanje, skrb za druge, pripadnost, predvsem pa odgovornost do lastnih in skupnih nalog. Učijo nas o pomembnih vrednotah in verjamem, da bodo v navdih tudi mladim.

Na Taizéjskem srečanju bomo s sodelavci Hiše kranjske čebele iz Višnje Gore izvedli dve delavnici, ki bosta sestavljeni iz izobraževalnega in ustvarjalnega dela. V prvem bomo udeležencem predstavili slovensko čebelarstvo, kranjsko čebelo, njene posebnosti in odlike ter tudi pomen oprave za prihodnost. V drugem delu pa bo potekalo slikanje na panjske končnice, katere je udeležencem poklonila Čebelarstva zveza Slovenije, in pomenijo pomemben del slovenske kulturne dediščine. Ljudska umetnost na panjskih končnicah, ki so imele pogosto verske vsebine, so predstavljale tudi način, kako so nekdanji ljudje v svoje domove prenesli biblijske motive. Nekatere izmed njih bo mogoče videti na glavnem prizorišču v Stožicah, in sicer končnice s prizori: Jezusovo rojstvo, zadnja večerja, trije modri z vzhoda, beg v Egipt, svatba v Kani Galilejski, Jezusovo vstajenje in druge.